

²²Akkor odavitték hozzá egy vak és néma megszállottat, és ő meggyógyította, úgyhogy a néma beszélt és látott. ²³Az egész sokaság elcsodálkozott ezen, és ezt mondta: „Csak nem ez a Dávid Fia?” ²⁴A farizeusok azonban, amikor ezt meghallották, kijelentették: „Ez nem űzheti ki az ördögöket másként, csak Belzebubnak, az ördögök fejedelmének a segítségével.” ²⁵Ő pedig, ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával. ²⁶Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, meghasonlott önmagával, és akkor hogyan maradhat fenn az országa? ²⁷És ha én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki? Ezért ők lesznek a ti bírúitok! ²⁸Ha viszont én Isten Lelkével űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa. ²⁹Vagy hogyan mehetne be valaki egy erős ember házába, és hogyan rabolhatná el annak javait, ha előbb meg nem kötözi azt az erős embert? Akkor azonban kirabolhatja a házat. ³⁰Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem velem gyűjt, tékozol.”

Kedves Testvéreim!

Csapatválasztás. Így hívtuk azt a focit megelőző nagyon is komoly játékot, aminek a szabályai nagyon egyszerűek voltak. A csoport közfelkiáltással kinevezte a két legjobb játékost, akik aztán a többiek közül felváltva választhattak egy-egy csapattagot maguknak. Amikor mindenki elfogyott, kezdődhetett a mérkőzés. Sok múlt a választáson. Nyilvánvalóan először a jobb képességű, ügyesebb játékosok, vagy éppen a jól lobbizók kerültek be a csapatba, de baráti alapon is ment a válogatás. A válogatás közepétől már megkezdődtek az ajánlgatások is a csapattagok részéről. Őt vegyük be, jó lesz. Egy csapdája azért volt ennek a módszernek, ha a csapatkapitány olyan valakit választott, aki nem az ő csapatába szeretett volna kerülni. Előfordult az is, hogy már a meccs közben kellett változtatni, mert kiderült, hogy valami miatt nem jó az elosztás. Aztán akkor amikor egy napon belül több mérkőzésre és több csapatválasztásra is sor került, előfordult, hogy egy másik csapatba került át valaki, de ő ezt nem mindig érezte, mindig rossz helyre passzolt. Ilyenkor jött a kérdés: te most kivel vagy?

Mai alapigénkben Jézusnak tesz fel a kérdést: Te most kivel vagy?

Az ügy, ami miatt ez felmerül egy – mondhatnánk egyszerű gyógyítás. Jézus meggyógyít egy embert. Nem nagy ügy. Legalábbis Máté egy mondattal elintézi: ²²Akkor odavitték hozzá egy vak és néma megszállottat, és ő meggyógyította, úgyhogy a néma beszélt és látott.

Mi már annyira megszoktuk azt, hogy Jézus gyógyít, hogy szinte fel sem tűnik egy ilyen mondat, és mindaz ami mögötte van. Azt gondoljuk, hogy Jézusnak ez a dolga, hogy gyógyítson, ezért jött.

Pedig ez egyáltalán nem így van. És ezt jól mutatja ez a mondat is. ²²Akkor odavitték hozzá egy vak és néma megszállottat, és ő meggyógyította, úgyhogy a néma beszélt és látott.

Nézzük először is a beteg embert. Mit tudunk meg róla? Odavitték Jézushoz – tehát megtudjuk, hogy magatehetetlen volt. Nem ő kérte a gyógyulást. Mi volt a betegsége? Vak és néma. Önmagában mindegyik betegség elég lett volna. Több evangéliumi történetből is tudhatjuk, hogy mind a vakokra, mind a némákra úgy tekintettek, mint akiket Isten elvetett valamilyen bűnük miatt. Emlékszünk a vak meggyógyításánál is ezt kérdezik Jézustól: ki vétkezett ez vagy a szülei? De nemcsak ez a két betegség, hanem a bénák, leprások súlyosabb betegségben szenvedők is ki lettek rekesztve. Megállapították róluk, hogy bűnösök, ezért a templom közelébe sem mehettek. Ahogy emberünk sem, ebben a történetben. Ráadásul halmozottan hátrányos volt a helyzete, hiszen vak is volt, néma is. Az ókor embere ezt – ahogy Máté is lejegyzí – a megszállottság, az ördögtől való megszállottság jelének vették.

A legtöbbször ma már legyintünk erre, hiszen ma is vannak betegek, vannak vakok és némák. Amikor teológiára jártam volt a teológián egy vak lány, aki hittantanár szakra járt. Vajon ő is megszállott volt? Máshogy gondolkozunk erről a kérdésről, de ebben a más gondolkozásban éppen Jézus az, aki eligazít bennünket. Mert a betegségekkel kapcsolatban elgondolkoztatta az embereket. Hiszen nem az a kérdés, hogy beteg vagy-e, hanem az, hogy melyik csapatban játszol? Hová tarozol, kihez tarozol.

Jézusról, miután meggyógyította ezt a megszállott embert ezt olvassuk: ²³Az egész sokaság elcsodálkozott ezen, és ezt mondta: „Csak nem ez a Dávid Fia?” A Dávid Fia kifejezés ebben az időben a várva várt messiásra vonatkozott. Csak nem ő a messiás? Miért kérdezték ezt? Azért, mert azt tartották, hogy a vakságot és némaságot egyedül Isten képes meggyógyítani, tehát ez az ember nem lehet más, csak a messiás. Logikus következtetés.

Jézus tehát a vak és néma megszállott meggyógyításával egyértelműen elmondja, hogy ő melyik csapatban játszik. A gyógyítással – a kor embere számára legalábbis – felfedi kilétét. Ő a messiás, ő a szabadító.

De milyen az ember? Az nem lehet, mert...

²⁴A farizeusok azonban, amikor ezt meghallották, kijelentették: „Ez nem űzheti ki az ördögöket másként, csak Belzebubnak, az ördögök fejedelmének a segítségével.”

A farizeusokat általában negatív szereplőnek tartjuk az evangéliumokban, és tényleg gyakran találkozunk azzal, hogy szemellenzős módon ragaszkodnak a saját igazukhoz, és nem veszik észre a teljesen nyilvánvalót.

Mi történik itt? Jézus Belzebub szövetségeseinek mondják. Az ördögtől van. Előítélet. Ma azt mondják, hogy a magyar társadalom nagy része cigányellenes. Amikor 5.-6. osztályos voltam, a pápai utcákon kétszer is megtámadott egy nagyobb roma származású gyerek. Előítéletes lettem. Általánosítani kezdtem, és félttem minden cigány embertől. Aztán úgy intéződött, hogy találkoztam olyan cigányokkal, akiket ma már a barátainknak mondhatok, cigány gyerekeket táboroztattam éveken keresztül. Isten arra tanított meg, hogy ne ítéljek előre, hanem ismerjem meg a másikat, mint embert. Persze nehezen ismerkedik az ember ha szorítják a nyakát, de azóta is igyekszem a motivációkat megérteni ezekben a helyzetekben. A farizeusok előítéletesek. Miért? Azért mert a saját rendszerük szerint gondolkoznak. Azt gondolják, hogy amit ők csinálnak az a tuti. És ne hárítsuk el magunktól ezt a dolgot. Az ember ilyen. Azt gondoljuk, hogy minden úgy van jól, ahogy azt mi elképzeljük. Ha a másik valami újszerű dolgot hoz, akkor máris tiltakozunk, ez nem jó így. Tegnap a Budavárban volt lelkesztetés, és az ezt követő fogadáson elcsíptem egy beszélgetés részletét. Az istentiszteleten megszólalt a gyülekezet gospel kórusa, egyébként nagyon színvonalasan néhány spirituálét énekeltek. Az istentiszteletet követően egy idősebb úr felháborodva fejtegette a mellette ülő hölgynek, hogy már az esperes is benne van ebbe a „tuc-tuc zenélős” dologban. Valóban formabontó volt, de talán ezek a formabontások azok amik el kellene, hogy gondolkodtassanak bennünket az igazi lényeg felől. Hogy vajon tényleg a formák azok, amik megtartanak, vagy valami, jobban mondva valaki más? A farizeusok előítélete a következőn alapult: látták Jézus tanítványait kalászt tépni szombaton és látták amint Jézus szombaton meggyógyítja a sorvadtt kezűt. A szombati nap, a szent nap, a pihenőnap, amikor semmilyen munkát nem volt szabad végezni, amit ők be is tartottak, és tartattak másokkal is. De vajon jól gondolták-e? Vajon tényleg ez volt-e Isten szándéka?

Mai alapigénkben Jézus önmagukkal szembesíti ezeket a saját logikájuk szerint hibátlan farizeusokat.

²⁵Ő pedig, ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával.” ²⁶Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, meghasonlott önmagával, és akkor hogyan maradhat fenn az országa?

Ezzel az igével kapcsolatban gyorsan tisztáznunk kell egy elég általános félreértést. Jézus nem arról beszél, hogy minden orvoslás, minden gyógyulás az Istentől van. Tehát a Sátán csak rombol, az Isten pedig csak épít. Ez a félreértés ma is sokakban megvan. Pedig, ahhoz, hogy a sátán elérjen a céljait, sokszor épít. Munkát kínál, ahol kíméletlenül kihasználják az embert hogy ne legyen ideje Istennel foglalkozni. Egészséget kínál, hogy emberekben, orvosokban, természetgyógyászokban bízunk és ne a mindenhatóban. A csel ott van, hogy minden, amit a Sátán kínál, csak ideig való, csupán rövid időre szóló ajándékok ezek, amelyek megtevesztenek, és elfordítják a figyelmünket Istenről.

Jézus tehát nem a gyógyulásról, hanem a megszálottságtól való megszabadulásról beszél itt. A Sátán nem űzheti ki a Sátánt. Persze mondhatnánk azt, hogy a Sátán önszántából is kimehet az emberből, pont azért, hogy megtévessze. Jézus megelőzi ezt a vádat, amikor azt mondja: ²⁷És ha én Belzebubból űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki? Ezért ők lesznek a ti bíraitok!

Mert Jézus az ő tanítványainak, az ő követőinek is hatalmat adott arra, hogy ördögöket űzzenek, hogy megszabadítsanak embereket a gonosz hatalmából, hogy kimenekítsék az embereket a bűnből. Ez már nem egy egyszemélyes magánakció, hanem világméretű támadás a Sátán ellen.

De ha még ez sem lenne elég, akkor Jézus egy másik utat is felkínál: ²⁸Ha viszont én Isten Lelkével űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa.

Mert eddig csak abban gondolkodtak a farizeusok, hogy Jézus a gonosztól van. Most Jézus felteszi a kérdést: mi van, akkor, ha mégis azoknak van igazuk, akik azt kérdezték: nemde ez a Dávid fia?

²⁸Ha viszont én Isten Lelkével űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa.

És egy rövid példázat után hozzátesszi: ³⁰Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem velem gyűjt, tékozol.”

Melyik csapatban vagy testvérem? Jézus személyével kapcsolatban nincs köztes megoldás. Nem lehet azt mondani: hiszek Istennel, de ez a Jézus dolog nekem kicsit sok. Jézus az egyetlen út az Atyához. Ebben nincs tolerancia, ebben nincs kerülőút. Melyik csapatban játszol? Vele, vagy ellene? Eláruljam melyik lesz a győztes csapat?

Jézus ott áll és mint csapatkapitány gyűjt, megszólít, elhív. Vár téged is, szeretne a jó oldalon, a győztes csapatban látni. Elfogadod a hívását? Ehhez le kell vetni minden elképzelést, minden formaságot, mindent, ami elválaszt tőle. Kész vagy-e erre?

Nekem nincs más rajtad kívül Jézus. Életem forrása vagy. Kézzeled, lábbaled, szívvel szájjal dicsérlek, Uram!